

“Όπως σε αναπαύει παιδί μου”

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Προσκυνητές: Ευλογείτε, Γέροντα.

Γέροντας: Ο Κύριος, παιδιά μου. Καλωσορίσατε στην καλύβη μας. Φαίνεστε πολύ κουρασμένοι από την οδοιπορία. Δροσίστε το πρόσωπό σας με το νεράκι αυτής της βρύσης, πάρτε από τον Αρχοντάρη το κέρασμα και ελάτε στην απλωταρία να συζητήσουμε.

Έπειτα από λίγη ώρα.

Προσκυνητές: Γέροντα, ήρθαμε, όπως μας είπες. Είναι ωραία εδώ. Από εδώ ψηλά η θέα είναι ανεμπόδιστη. Ο ήλιος δύει μέσα στο πέλαγος. Θεϊκό βράδυ.

Γέροντας: Χαίρομαι, που έχετε μάτια και ψυχή για να βλέπετε τα μεγαλεία του

Θεού. Αυτό το μεγαλείο θα υμνήσουμε σε λίγο στον Εσπερινό και στη συνέχεια κατά την Αγρυπνία.

Προσκυνητές: Πότε θα αρχίσει και πότε θα τελειώσει η Αγρυπνία, Γέροντα;

Γέροντας: Θα αρχίσει σε λίγο και θα τελειώσει το πρωί με την ανατολή του ήλιου, οπότε και θα παρατεθεί Τράπεζα.

Ένας νεαρός προσκυνητής: Εγώ δε θά 'ρθω στην Αγρυπνία. προτιμώ να κοιμηθώ.

Γέροντας: Όπως σε αναπαύει, παιδί μου.

Προσκυνητές: Αυτός ο νεαρός, Γέροντα, δεν ανήκει στη συντροφιά μας. Ερχόταν μόνος και μας ακολούθησε. φαίνεται σαλεμένος.

Γέροντας: Μην κατηγορείς το παιδί. Όλοι μια συντροφιά είμαστε. Και ο Ιησούς μαζί μας. Γιατί στο όνομα Του είμαστε συνηγμένοι εδώ πάνω σ' αυτή τη βίγλα του Θεού. Τώρα εγώ πηγαίνω στην εκκλησία. Χτύπησε το τάλαντο για τρίτη φορά.

Πρωί στην τράπεζα...

Γέροντας: Καλή σας όρεξη. Φάτε και δοξολογήστε το Θεό «πάντων ένεκεν». Νά 'χετε την ευχή μου, γιατί ήρθατε όλοι στην εκκλησία. Σας είδα να προσεύχεσθε με πίστη. Αν και κουρασμένοι, ήρθατε όλοι.

Προσκυνητής: Όχι όλοι. Ο νεαρός, ο μουσάτος, δεν ήρθε, είναι ιδιότροπος. Φαίνεται βαρεμένος.

Γέροντας: Μη μιλάς έτσι. Δεν πειράζει που δεν ήρθε. Μπορεί να προσευχήθηκε με μεγαλύτερη θερμότητα στο Θεό και ας μην ήρθε στην εκκλησία. Μπορεί να έχει κάποιο λόγο που δεν ήρθε. Μην τον λες βαρεμένο και ιδιότροπο.

Άλλος προσκυνητής: Γέροντα, ήρθε ο νεαρός. Ήρθε κατά τα μεσάνυκτα. Έκατσε σε μια άκρη. Εκεί κοντά καθόμουν κι εγώ. Μέσα στο σκοτάδι δε διακρινόταν. Είχε πέσει στα γόνατα και έκλαιγε με αναφιλητά. Όταν άκουσε από το Ευαγγέλιο τη δυστυχία του Ασώτου, τότε άρχισε να κλαίει με λυγμούς. Ποια ώρα έφυγε δεν είδα.

Γέροντας: Τώρα πού είναι;

Προσκυνητές: Έχει καθήσει σε μια πέτρα εκεί ψηλά και αγναντεύει τη θάλασσα... Εμείς θα φύγουμε. Ας μείνει αυτός εδώ.

Γέροντας: Μην τον αφήσετε μόνο. Πάρτε τούτη την ευλογία γι' αυτόν. Είναι λίγο ψωμί, δυο ντομάτες και λίγες ελιές. Το καημένο το παιδί δεν έφαγε τίποτα. Πώς θα

περπατήσει;

Προσκυνητές: Γέροντα, νά 'τος έρχεται. Καλύτερα να τα δώσεις εσύ.

Γέροντας: Καλώς τον. Παιδί μου, η Τράπεζα σε περιμένει. Αν δεν θέλεις να φας στην Τράπεζα, πάρε μαζί σου αυτή την ευλογία.

Νεαρός: Γέροντα, θέλω να σου ζητήσω μια χάρη.

Γέροντας: Ποιά, παιδί μου;

Νεαρός: Γέροντα, αρνήθηκα νά 'ρθω στην αγρυπνία και μίλησα με απρέπεια κι εσύ με καλοσύνη μου απάντησες: «Όπως σε αναπαύει, παιδί μου». Έτσι θα μου απαντούσε ο πατέρας μου. Αλλά εγώ δε γνώρισα πατέρα, έζησα ορφανός θα μου επιτρέψεις να λέω εσένα πατέρα;

Γέροντας: Αν αυτό σε αναπαύει, νά 'ναι ευλογημένο. Όμως...

Νεαρός: Τί όμως, Γέροντα;

Γέροντας: Παιδί μου, εγώ σε λίγο φεύγω για τον ουρανό. Θα μείνεις πάλι ορφανός. Πάρε για πατέρα σου τον πατέρα όλων μας, «τον εν τοις ουρανοίς».

Νεαρός: Θα κάνω υπακοή, Γέροντα. «Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, μη μ' αφήσεις ποτέ ορφανό...»

Γέροντας: Αμήν... αμήν. Στην ευχή μου να πας. Τώρα δε θα είσαι ποτέ μόνος. Τώρα αν κλάψεις, θα είναι δάκρυα χαράς. Καλό δρόμο. Η Παναγία μαζί σου.

Διογένης Μαλτέζος - Από το Αγιορείτικο περιοδικό «Πρωτάτο»

πηγή: inpantanassis.blogspot.com